

ECHO

**BĄDŹMY
ŚWIADKAMI
MIŁOŚCI**

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego w Gólkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 12 (68) 6.12.2009

II NIEDZIELA ADWENTU – ŚW. MIKOŁAJA BISKUPA

Egzemplarz bezpłatny

„Umiłowani Bracia i Siostry,
nie wstydźcie się tego
krzyża. Starajcie się na co
dzień podejmować **krzyż** i
odpowiadać na miłość
Chrystusa. Brońcie **krzyża**,
nie pozwólcie, aby imię Boże było
obrażane w waszych sercach, w życiu
rodzinnym czy społecznym. Dziękujmy
Bożej Opatrzności za to, że **krzyż**
powrócił do szkół, urzędów publicznych i
szpitali. **Niech on tam pozostanie!** Niech
przypomina o naszej chrześcijańskiej
godności i narodowej tożsamości, o tym,
kim jesteśmy i dokąd zmierzamy, i gdzie
są nasze korzenie. **Niech przypomina nam
o miłości Boga do człowieka (...).**

**Z homilii Jana Pawła II wygłoszonej
w Zakopanem 6 czerwca 1997 r.**

"Bądźmy świadkami Miłości"

W dniu 29 listopada 2009, w pierwszą niedzielę Adwentu, rozpoczął się nowy rok duszpasterski realizowany pod hasłem **"Bądźmy świadkami Miłości"**.

- W hasle na rok 2009/2010 pojawia się słowo **„Miłość”** pisane dużą literą. Chcemy przez to zwrócić uwagę, że nie idzie tu po prostu o każdy rodzaj miłości, ale o tę pochodzącą „z góry”, ze źródła, jakim jest Trójca Przenajświętsza – wyjaśnia abp Stanisław Gądecki, przewodniczący Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski.

W wprowadzeniu do encykliki „Deus Caritas est” (Bóg jest Miłością) papież Benedykt XVI podkreślił, że zależy mu na tym, by „pobudzić świat do nowej, czynnej gorliwości w dawaniu odpowiedzi na Bożą miłość”. Według Episkopatu gotowość dzielenia się wiarą winna być poprzedzona długim okresem formacji, prowadzącym do osobistej relacji z Bogiem. Tymczasem ks. Franciszek Blachnicki mówił przed laty, że każdy chrześcijanin musi umieć dawać świadectwo o Chrystusie, o swoim spotkaniu z Nim. Jest to podstawowy element życia chrześcijańskiego, a nie etap doskonałości – podkreśla ks. dr Szymon Stużkowski, sekretarz Komisji Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski. Tegoroczny program duszpasterski wskazuje na Eucharystię jako „szkołę Bożej miłości” i zachęca wiernych do entuzjazmu i zaangażowania się w dzieło

przekazu wiary młodemu pokoleniu. Jednym z zadań jest włączenie się świeckich w prowadzenie małych grup katechetycznych w parafii.

Chrześcijanie mają też szczególne zadania nie tylko wobec wierzących, ale również wobec niewierzących i tych, którzy się pogubili.

- Będąc Kościołem Jezusa Chrystusa mamy iść pełni nadziei w świat, w którym żyjemy, znając jego troski, smutki i cierpienia, by świadectwem danym Bogu, który jest Miłością, czynić świat bardziej ludzkim i bardziej Bożym. Rozwijanie wolontariatu, tworzenie i ożywianie Parafialnych Zespołów Caritas, uaktywnienie duszpasterstwa rodzin i wspieranie ośrodków pomocy osobom uzależnionym, a także budzenie obywatelskiego potencjału parafii i ukazywanie miejsca katolika w polityce to niektóre z zadań, jakie wymienia program duszpasterski. Pomocą w jego realizacji i wskazaniem jak budować sprawiedliwy i solidarny świat jest kolejna encyklika papieska **„Caritas in veritate” (Miłość w prawdzie)**.

Program duszpasterski „Bądźmy świadkami Miłości” kończy pięcioletni cykl działań pastoralnych skoncentrowanych na myśli przewodniej: „Kościół niosący Ewangelię nadziei”, realizowany od 2006 roku. W kolejnych latach ukierunkowywał on pracę duszpasterską na posługę ubogim („Przywracajmy nadzieję ubogim”), odkrywanie powołań („Przypatrzmy się powołaniu naszemu”), stawanie się uczniami Chrystusa („Bądźmy uczniami Chrystusa”) i troskę o życie, w różnych jego wymiarach i na wszystkich etapach jego rozwoju („Otoczmy troską życie”).

Podstawowe cele programu

- Kształtowanie dojrzałej wiary poprzez „otwarcie się samych wierzących na miłość Boga”. Nasza wiara zbyt często przeżywana jest jako „czynienie dobrych uczynków” i promocja chrześcijańskiego kodeksu etycznego, a nie dynamiczna odpowiedź na Bożą miłość. A tymczasem doświadczenie miłości ze strony Boga jest najbardziej fundamentalnym doświadczeniem wiary chrześcijańskiej, bez którego nie jest możliwa autentyczna realizacja przesłania Chrystusa. Dlatego w tym zakresie szczególny nacisk położony winien być na formację samych kapłanów, tak aby ich przesłanie zawierало istotę chrześcijańskiego orędzia.

- Rozbudzenie dynamizmu misyjnego i ukazanie ewangelizacji jako podstawowego zadania Ludu Bożego. Odkrycie potencjału misyjnego w wymiarze współpracy z innymi wyznaniem chrześcijańskimi.

- Budowanie solidarności społecznej, gdyż solidarność jest owocem miłości realizowanej w wymiarze społecznym. Ten wymiar przeżywania wiary staje się tym bardziej aktualny w obliczu kryzysu gospodarczego.

W programie duszpasterskim istotne miejsce zajmą relacje w rodzinie, w szczególności pomiędzy małżonkami. One bowiem stanowią dla młodego pokolenia wzorzec w jaki sposób realizowana winna być miłość.

„Od samego niemal początku, kiedy wielcy teologowie zastanawiali się nad tajemnicą ludzkiej rodziny, dostrzegali w niej odbicie tajemnicy Boga – tajemnicy Trójcy Świętej. Rodzina to jakby obraz tej miłości, która łączy Boga Ojca z Synem oraz Syna i Boga Ojca z Duchem Świętym. Teologowie widzieli w rodzinie człowieka odbicie najgłębszej tajemnicy Boga. Aby zrozumieć tajemnicę rodziny, mówili, trzeba zrozumieć, kim jest Bóg. Ale żeby zrozumieć, kim jest Bóg, trzeba zrozumieć tajemnicę rodziny.” /Ks. Józef Tischner WIARA ZE SŁUCHANIA. Kazania starosądeckie 1980 – 1992/

Po ogłoszeniu daty beatyfikacji Jana Pawła II rozpoczną się bezpośrednie przygotowania do uroczystości. Na ten czas proponowane są homilie, spotkania i rekolekcje na temat modlitwy i powołania do świętości. Wyniesienie papieża na ołtarze zdaniem autorów propozycji duszpasterskich rozbudzi w wielu osobach pragnienie głębszego życia duchowego i większego zaangażowania w misję Kościoła. W parafiach

proponowany jest rozwój **adoracji Najświętszego Sakramentu** oraz „**nowa jakość przygotowania do Eucharystii i nowe poczucie odpowiedzialności za jej celebrację**”. Wskazuje się także na potrzebę formacji najbliższych współpracowników proboszcza np. w formie szkoły diakonii parafialnej.

A.G.G.
Opracowane na podst.
materiałów internetowych

KĄCIK DOBREGO SŁOWA

Co roku, poczynając od pierwszej niedzieli Adwentu, Kościół poprzez cykl niedziel i świąt stara się nam uświadomić zbawcze działanie Boga w dziejach człowieka, ludzkości, świata. Właśnie dlatego „adventus”, czyli „przyjście”. Bóg przychodzi do człowieka. To jest podstawowy wymiar naszej wiary. Żyjemy wiarą, gdy otwieramy się na „przyjście Boga”, gdy trwamy «w adwencie». Modlitwa „Anioł Pański” przypomina nam, jak była otwarta na przyjście Boga Najświętsza Maryja Panna: Ona wprowadza nas w Adwent.

/Jan Paweł II/

Adventus Domini

Czekamy, Panie, Twego przyjścia,
A serca więdną nam z tęsknoty
Jako jesienne więdną liście,
Gdy nimi wichur mroźny miota.

Prorocze nam głosiły usta,
Że Twego przyjścia czas już bliski;
Że nam napelnisz serca puste
Miłością, co ogarnia wszystko.

Zgubieni w nocy pustynnej, głuchej,
Nad słuchujemy Twoich kroków,
Jak ślepiec, co u wrót Jerycha
Czekał, ciemności mając w oku.

Bracia z pragnienia już pomdleli,
Jako od skwaru młode kłosy-
Zebrać w głos: „Rorate coeli!”-
„Spadnijcie krople Bożej rosy!”

O Panie przyjdź! W nas życie nowe
Tchnij urodzajnym, szczodrym deszczem!
Niech Twoja prawda, Twoje słowo
W nas, jak w świątyni swej zamieszka!

/W.D./
przygot. Mariusz Łomnicki

Święty Biskup Mikołaj

Dnia 6 grudnia obchodzimy uroczystość Świętego Mikołaja, Biskupa. Nie ma na świecie innego świętego, który byłby tak bardzo znany, kochany i oczekiwany przez wszystkich.

Św. Mikołaj był biskupem Miry, małego portowego miasteczka w Małej Azji. Miał bogatych rodziców, ale wkrótce ich stracił. Gdy dorósł, postanowił swoje życie poświęcić Bogu i bliźnim. Posłuszny słowom Chrystusa rozdał cały swój majątek ubogim. Często pomagał biednym dzieciom, sierotom kładąc im nocą

pieniądze na parapetach okien. Uratował tonący okręt, na którym płynął z pielgrzymką do Ziemi Świętej. Po powrocie mieszkańcy Miry wybrali go na swego biskupa. Mikołaj prowadził święte życie. Był mężem modlitwy, najlepszym ojcem dla sierot. Za cesarza Dioklecjana, który prześladował chrześcijan został wtrącony do więzienia. Chciał umrzeć za Chrystusa jako męczennik. Gdy ustały prześladowania ponownie wrócił do Miry. Zmarł ok. 350 roku. Jego ciało przeniesiły włoscy kupcy do Bari we Włoszech w 1807 roku. Będąc w niebie nadal pomaga wszystkim, którzy modlą się do niego. Za swego patrona obrali go kupcy, bankierzy, marynarze i więźniowie. Ale za to, że był tak dobry dla małych sierot najbardziej kochają go dzieci.

Naśladowując niezwykłą dobroć tego świętego biskupa, pragniemy świadczyć dobro. Jest to postawa dojrzałej miłości, która przygotowuje nas na spotkanie z Jezusem Chrystusem w wieczności. Zgodnie ze słowami św. Pawła, który stwierdza, że lepszą rzeczą jest dawać aniżeli brać, wieczór św. Mikołaja niech będzie okazją do wielu miłych niespodzianek.

Agata Kurzeja
Na podstawie „Rytuał Rodzinny”.

Adwent – czas poświęcony Bogu

Na początku adwentu, 6 grudnia przeżywamy wspomnienie św. Mikołaja Biskupa, który stał się symbolem wielkiej dobroci dla potrzebujących. W tym dniu tradycyjnie obdarowujemy się prezentami. Św. Mikołaj był biskupem, który dawał jałmużnę, czynił dobro bez rozgłosu, zgodnie z zasadami ewangelicznymi tak, aby tylko Bóg był świadkiem. Starajmy się go w tym naśladować.

Czas Adwentu to czas nadziei i radosnego oczekiwania, nie jest to jednak jeszcze świętowanie. Nie dajmy się szaleństwu zakupów i rozrywki. Przewyciężajmy komercjalizm.

Nie pozwólmy, aby nasze dzieci kojarzyły Mikołaja (już nie świętego) z grubym, czerwono odzianym krasnałem, wpadającym przez komin na saniach zaprzężonych w renifery, z ścią filmowym okrzykiem: Hou! Hou! Hou!

Umiejmy się wyciszyć i działać dla dobra własnego i innych. Niech nasz adwent będzie ufnym wołaniem: „Przyjdź, Panie Jezu!”

(...)

E bata akete-ni kwe

czyli kolędnicy Misyjni '2009

6 stycznia – Misyjny Dzień Dzieci

Już po raz szósty w naszej parafii, a po raz siedemnasty w Diecezji tarnowskiej jest organizowane przedsięwzięcie Kolędników Misyjnych. Tegoroczne hasło: E BATA AKETE-NI KWE co oznacza troszczymy się o życie wszystkich dzieci.

W czasie zeszłorocznej kolędy misyjnej w Diecezji Tarnowskiej wzięło udział 367 parafii, czyli 16.226 dzieci zrzeszonych w 2.917 grupach kolędniczych. Ofiary w wysokości ponad 1.064.000 zł, zebrane podczas kolędy, stanowią fundusz projektów (zeszłorocznych) objętych wspólnym hasłem *Sara mbi gazo*.

Kolędzie Misyjnej na pierwszym miejscu towarzyszy wymiar duchowy. Głównym celem jest zanieść radość Bożego Narodzenia do wszystkich rodzin parafii. Tej radości potrzebują nasze domy i rodziny. W tym wymiarze realizuje się też misyjność, ponieważ dzieci przybywając do naszych domów zanoszą radosną wiadomość o narodzinach Chrystusa, taką samą jak misjonarze dalekim ludom. Drugim wymiar jest bardziej fizyczny-materiałny. Składamy ofiary, które (są w całości przekazywane przez kolędników) stanowią fundusz projektów składanych przez misjonarzy w DDM w Tarnowie.

Parafia Gołkowice, również w tym roku czynnie włącza się w przedsięwzięcie Kolędników Misyjnych. Powstają liczne grupy kolędnicze, które uczestniczą w spotkaniach przygotowawczo-formacyjnych. Zadaniem kolędników jest przygotowanie około pięciominutowej scenki, wykonanie strojów, gwiazd, skarbonek. Po zakończeniu kolędowania zostanie zorganizowany konkurs na najpiękniejsze stroje i jak najlepsze zaprezentowanie się grup; ta która wygra będzie reprezentowała naszą parafię na konkursie w Tarnowie 9 stycznia (w zeszłym roku zajęliśmy II miejsce).

W tym roku, kołędnicy misyjni, zebraniymi ofiarami, wesprą kilka projektów, które związane są z pracą naszych księży w Republice Kongo, Republice Środkowoafrykańskiej, Brazylii, projekty siostr misjonarek z Zambii oraz projekt papieski dla Pakistanu w ramach funduszu PDMD.

W następnym numerze ECHA ukaże się opis poszczególnych projektów. Szczegółowy opis wszystkich projektów oraz materiały związane z Kołędnikami Misyjnymi można znaleźć na stronie internetowej: www.misje.diecezja.tarnow.pl

Przygotował Mariusz Łomnicki

„...aby bardziej być”

Patriotyzm w trosce o wartości duchowe

91 ROCZNICA

ODZYSKANIA PRZEZ POLSKĘ NIEPODLEGŁOŚCI

„Naród (...) jest tą wielką wspólnotą ludzi, którą łączą różne spoiwa, ale nade wszystko (...) kultura. Naród istnieje „z kultury” i „dla kultury” - dlatego właśnie jest ona tym wielkim wychowawcą ludzi do tego, aby „bardziej być” we wspólnocie, która ma dłuższą historię niż każdy człowiek i własna rodzina - zarazem zaś we wspólnocie, w oparciu o którą każda rodzina wychowuje, poczynając od tego, co najprostsze: od języka, którym mały człowiek uczy się mówić, aby stawać się członkiem tej wspólnoty, którą jest jego rodzina i jego naród. W tym, co w tej chwili mówię i dalej pragnę powiedzieć, dochodzi do głosu szczególnie doświadczenie i szczególnie także świadectwo. Jestem synem narodu, który przetrwał najstraszliwsze doświadczenia dziejów, który wielokrotnie był przez sąsiadów skazywany na śmierć - a on pozostał przy życiu i pozostał sobą. Zachował własną tożsamość i zachował pośród rozbiorów i okupacji własną suwerenność jako naród - nie w oparciu o jakiegokolwiek inne środki fizycznej potęgi, ale tylko w oparciu o własną kulturę, która okazała się w tym wypadku potęgą większą od tamtych potęg. I dlatego też to, co tutaj mówię na temat praw narodu u podstaw kultury i jej przyszłości, nie jest echem żadnego „nacionalizmu”, ale pozostaje trwałym elementem ludzkiego doświadczenia i humanistycznych perspektyw człowieka. Istnieje podstawowa suwerenność społeczeństwa, która wyraża się w kulturze narodu. Jest to ta zarazem suwerenność, przez którą równocześnie najbardziej suwerenny jest człowiek. (...)

Kultura jest właściwym sposobem istnienia i bytowania człowieka. Człowiek bytuje zawsze na sposób jakiejś kultury sobie właściwej, która z kolei stwarza pomiędzy ludźmi właściwą dla nich więź, stanowiąc o międzyludzkim i społecznym charakterze ludzkiego bytowania.

(...) Pierwszym i zasadniczym zadaniem kultury w ogóle i każdej zarazem kultury jest wychowanie. W wychowaniu bowiem chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem - o to, ażeby bardziej „był”, a nie tylko więcej „miał” - aby więc poprzez wszystko, co „ma”, co „posiada”, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem - to znaczy, ażeby również umiał bardziej „być” nie tylko „z drugim”, ale także i „dla drugich”. Wychowanie posiada podstawowe znaczenie dla kształtowania stosunków międzyludzkich i społecznych.

Jan Paweł II

Przemówienie wygłoszone
w siedzibie UNESCO w Paryżu
2 czerwca 1980

W zgodzie z ideami, które już na początku swego pontyfikatu Ojciec Święty Jan Paweł II przedstawił na międzynarodowym forum organizacji UNESCO, dla kultury i wychowania nowych pokoleń, w trosce o podstawy bytu narodowego, od kilku lat w Gołkowicach organizowane są religijno - patriotyczne uroczystości z okazji rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości po I Wojnie Światowej (11 listopada 1918 roku).

Do udziału w tegorocznych obchodach Święta Niepodległości zaproszeni zostali przedstawiciele władz państwowych i samorządowych. Do Gołkowic przybyli: posłanka na Sejm RP Anna Paluch oraz w imieniu posłów Arkadiusza Mularczyka pan Edward Ciągło, Wiesława Janczyka pan Wojciech Włodarczyk. Obecni byli także: Wiceprzewodniczący Sejmiku Wojewódzkiego, a zarazem Sekretarz Powiatu Nowosądeckiego pan Witold Kozłowski, Burmistrz Starego Sącza pan Marian Cycoń, Wójt Gminy Łącko pan Franciszek Młynarczyk, Radni Rady Powiatu Nowosądeckiego i Rady Miejskiej w Starym Sączu, Sołtysi wsi Gołkowice Górne, Gołkowice Dolne, Skrudzina i Gaboń - Pracza.

Środowiska kombatanckie, którym szczególnie bliskie jest Święto Niepodległości reprezentował m.in. przewodniczący Świątowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Koła Stary Sącz pan Wojciech Pierzga.

Głównym organizatorem tego modlitewno - patriotycznego spotkania była Rada Wojewódzka NSZZ RI „Solidarność” województwa małopolskiego z przewodniczącym panem Janem Gomółką (który powitał wszystkich obecnych przed rozpoczęciem Mszy Św.). Dużą grupę przybyłych stanowili w związku z tym związkowcy. Środowisko „Solidarności” reprezentowali nestor i legenda Rolniczej Solidarności pan Władysław Piksa z Łącka, członek Prezydium Rady Krajowej NSZZ RI „Solidarność” pan Józef Sośnicki, członkowie Prezydium Rady Wojewódzkiej NSZZ RI „Solidarność” województwa małopolskiego, przewodniczący Rad Gminnych NSZZ RI „Solidarność” - pan Wojciech Mucha (Grybów) i pan Franciszek Rożdżyński (Stary Sącz), delegacje „Solidarności” Rolniczej z powiatów: krakowskiego, myślenickiego, nowotarskiego, limanowskiego, jak również dyrektor „Fundacji Sądeckiej” pan Władysław Matczuk.

Szczególne rolę w tym razem przypadła młodzieży, która w przyszłości będzie odpowiedzialna za kształtowanie patriotycznego ducha narodu. Młodzi ludzie tworzący Młodzieżową Grupę Apostolską oraz ich koledzy z Gimnazjum w Gołkowicach pod kierunkiem pani dyrektor Renaty Burchel i ks. katechety Krzysztofa Migacza na początku Mszy Św. zaprezentowali montaż poetycki, którego treść przybliżyła dzieje naszego narodu, a zwłaszcza jego dążenia wolnościowe i narodowowyzwoleńcze w okresach zagrożenia niepodległości i niewoli narodowej. Tradycyjnie w uroczystości udział wzięły dzieci, młodzież oraz nauczyciele szkół z terenu parafii Gołkowice tj. Szkoły Podstawowej i Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach oraz Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy w Skrudzinie wraz z dyrektorkami - paniami: Zofią Korona, Renatą Burchel i Marią Kałuzińską. W uroczystościach wzięli również udział dyrektor Gimnazjum im. Juliusza Słowackiego w Starym Sączu pan Stanisław Majca oraz dyrektor Centrum Kultury i Sztuki im. Ady Sari w Starym Sączu pani Marta Radziejewska.

Wyjątkowy charakter nadawały uroczystości licznie obecne poczty sztandarowe: NSZZ RI „Solidarność” Krajowej Rady, województwa podkarpackiego, gmin Stary Sącz, Grybów i Łącko, powiatu nowosądeckiego, Rady Miejskiej w Starym Sączu, Stowarzyszenia Kasy Wzajemnej Pomocy „Solidarność” w Nowym Sączu, Ochotniczych Straży Pożarnych z Moszczenicy Wyżnej i Gołkowic, Świątowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej Koła Stary Sącz, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego, Szkoły Podstawowej i Gimnazjum im. Jana Pawła II w Gołkowicach. Uświetnił ją także udział starosądeckiej orkiestry pod kierunkiem pana Stanisława Dąbrowskiego.

Pochmurna, deszczowa pogoda uniemożliwiła przemarsz uczestników na pobliski cmentarz i przeprowadzenie tradycyjnego apelu poległych

przed Pomnikiem Ofiar Faszyzmu i Komunistów, jednak serca niewątpliwie rozgrzały zaprezentowane przez młodych ludzi wiersze, pieśni patriotyczne, w ciekawy sposób przedstawione tło historyczne zebrane w programie artystycznym pt. „Ojczyzna to Wielka Rzecz”, oraz pełne treści i ducha patriotycznego kazanie.

Zasadniczą część obchodów niepodległościowych stanowiła Msza Święta odprawiona w Kościele Parafialnym w Gołkowicach, sprawowana pod przewodnictwem ks. prałata Józefa Trzópka proboszcza z Łącka. W uroczystej celebrze wzięli także udział ks. proboszcz Kazimierz Koszyk, pracujący w parafii - ks. kanonik Stefan Tokarz i ks. katecheta Krzysztof Migacz oraz rodacy - ks. Antoni Lorczyk i ks. Tomasz Góra.

Świąteczną homilię do zgromadzonych na Eucharystii wygłosił ks. prałat Józef Trzópek, który zwrócił uwagę słuchaczy m.in. na słowa Jana Pawła II, że ważniejsze jest dla człowieka by „być”, nie „mieć”. Dla potwierdzenia tej myśli przytoczył słowa wielu pisarzy i poetów, którzy doświadczyli emigracji, zniewolenia narodowego, a byli wśród nich Adam Mickiewicz, Zygmunt Krasiński, Maria Konopnicka, Władysław Żeromski, czy Witold Gombrowicz. Wszyscy oni w swej twórczości starali się oddać i wzmocnić ducha narodu polskiego, a rodakom za cel postawić to, co duchowe, bo jedynie to stanowi prawdziwą wartość życia jednostki i narodu. Wymowną pointą tej poruszającej i kształcącej homilii stały się słowa Mariana Hemara:

**„Nie musi być Polska od morza do morza,
byle była wolna, i by była Boża.”**

Uroczystą modlitwę w intencji Ojczyzny w kościele zakończyło odśpiewanie hymnu „*My chcemy Boga*”. Następnie także w kościele (z powodu bardzo niesprzyjającej aury) odbył się apel poległych. Prowadzący funkcjonariusz Straży Granicznej z Piwnicznej Zdroju chorąży sztabowy Józef Szabla i Radny Rady Powiatu Nowosądeckiego pan Jan Gomółka przywołali na pamięć obecnych znanych oraz bezimiennych bohaterów polskich walk o wolność Ojczyzny, także tych z najnowszej historii Polski: Ojca Maksymiliana Kolbe i Ks. Jerzego Popiełuszko.

Wiele ważnych myśli związanych z 91 rocznicą niepodległości naszej Ojczyzny przytoczyła w swym wystąpieniu posłanka Anna Paluch. W imieniu posła Arkadiusz Mularczyka głos zabrał pan Edward Ciągło, a list posła Wiesława Janczyka odczytał pan Wojciech Włodarczyk.

Chwili refleksji zgromadzonych nad dziejami państwa i narodu sprzyjało odegranie przez orkiestrę dętą ze Starego Sącza wiązanki pieśni i utworów historycznych o tematyce patriotycznej, tak mocno związanych z czasami walk o niepodległy byt naszego kraju.

Nie zabrakło także tradycyjnego już elementu uroczystości, jakim jest corocznie składanie wiązanek i wieńców pod Pomnikiem Ofiar Faszyzmu i Komunistów. Po zakończeniu oficjalnej części obchodów zaproszeni goście i uczestnicy świątecznego spotkania udali się na cmentarz, by narodowych bohaterów uczcić symbolicznymi kwiatami i zniczami. Pod pomnikiem wiązanki kwiatów złożyli: przedstawiciele Rady Krajowej, wojewódzkiej i rad gminnych NSZZ „Solidarność” RI Józef Sośnicki, Jan Gomółka, Władysław Piksa, posłanka Anna Paluch, w imieniu posłów Edward Ciągło i Wojciech Włodarczyk oraz delegacje władz państwowych i samorządowych Witold Kozłowski, Marian Cycoń Burmistrz Starego Sącza, Jan Kupczak, Marta Radziejewska, Wojciech Pierzga, a także uczniowie szkół wraz z dyrektorami.

Przytoczone na wstępie, w słowach Jana Pawła II, pojęcie kultury łączy w sobie historię i dzieje narodu, wychowanie jego młodych pokoleń, szacunek dla dokonań pokoleń przeszłych, patriotyzm dnia dzisiejszego, budowanie wspólnoty narodowej. Ukształtowana w ten sposób kultura decyduje o istnieniu wspólnoty jaką jest naród, który mając historię dłuższą niż człowiek i rodzina decyduje o ich zakorzenieniu i niepodległym bycie – suwerenności.

A.i G. Gorczowsky

Dekret

o ustanowieniu dni odpustów w Roku Kapłańskim

Zgodnie z punktem B dekretu dotyczącego odpustów związanych z Rokiem Kapłańskim, wydanym przez Penitencjarię Apostolską w dniu 25 kwietnia 2009 r., wyznaczam dodatkowo następujące dni, w których, których czasie trwania Roku Kapłańskiego, wierni Diecezji Tarnowskiej będą mogli uzyskać odpust zupełny po spełnieniu obowiązków określonych w dekrecie Penitencjarii:

- **pierwsze piątki miesiąca;**
- **uroczystość Niepokalanego Poczęcia;**
- **IV Niedziela Wielkanocy (niedziela modlitw o powołania do służby w Kościele);**
- **dzień udzielenia święceń prezbiteratu.**

Na owocne przeżycie Roku Kapłańskiego udzielam z serca pasterskiego błogosławieństwa.

Ks. dr Adam Nita
KANCLERZ

† **Wiktor Skworc**
BISKUP TARNOWSKI

2009-10-31

DEKRET

Penitencjarii Apostolskiej dotyczący odpustów związanych z Rokiem Kapłańskim

B. Wszyscy wierni, którzy w pokorze serca w kościele albo w kaplicy będą uczestniczyć pobożnie we Mszy Świętej, ofiarując tego dnia modlitwy i dobre uczynki w intencji kapłanów, aby Jezus Chrystus Najwyższy i Wieczny Kapłan ich usławił i kształtował według swego Serca, mogą uzyskać odpust zupełny pod warunkiem przystąpienia do sakramentalnej spowiedzi i odmówienia modlitwy w intencjach Ojca Świętego w dniach, w których rozpoczyna się i kończy Rok Kapłaństwa, w dniu 150. rocznicy śmierci świętego Jana Marii Vianneya (4 sierpnia 2009 r. – przyp. red), w pierwsze czwartki miesiąca oraz w inne dni wyznaczone przez poszczególnych ordynariuszy dla pożytku wiernych. (...)

Udziela się, wreszcie, odpustu częściowego wszystkim wiernym, ilekroć pobożnie odmówią pięć razy Ojczy nasz..., Zdrowaś, Maryjo... i Chwała Ojcu... albo inną modlitwę specjalnie zatwierdzoną ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa, by wyprosić kapłanom łaskę zachowania czystości i świętości życia.

Obecny Dekret jest ważny przez cały okres trwania Roku Kapłaństwa, bez względu na jakiegokolwiek przeciwny zarządzenia.

Dan w Rzymie, w siedzibie Penitencjarii Apostolskiej, 25 kwietnia, w święto świętego Marka Ewangelisty, Roku Pańskiego 2009.

James Francis Card. Stafford
Penitencjarz Większy

† Gianfranco Girotti, OFMConv.
Biskup tytularny Mety, Regent

Tłumaczenie oficjalnego tekstu łacińskiego i włoskiego ks. Paweł Melczewski TChr i ks. Wojciech Necel TChr. [Podajemy za "Msza Święta", nr 6/2009]

SALONIK FRYZJERSKI

„METAMORFOZA”

Joanna Olszowska Pierzchała

Skrudzina 85

tel. 504 97-45-97
dom. 446 – 35 - 15

Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,
Anna i Grzegorz Gorczowsky, Sylwia Korona - Sowińska,
Agata Kurzeja, Mariusz Łomnicki.
e-mail: echo.parabiuulet@interia.pl
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl